

ת"פ 34791/01 - פרקליטות מחוז צפון - פלילי נגד יד ש

בית משפט השלום בקריות שמונה
ת"פ 17-01-34791 פרקליטות מחוז צפון - פלילי ני
(עוצר)

בפני כבוד השופטת רות שפירברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון - פלילי

המאשימה

נגד יד ש (עוצר)

הנאשם

ונוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד סתו פרג הנאשם: הובא, וע"ז ב"כ רשיד הייב

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתקון שייחס לו את העבירות הבאות:

תקיפה שוטר בנסיבות חמימות - לפי סעיף 274 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הפרעה לשוטר בעת מלאי תפקידו (מספר מקרים) - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

תקיפה סתם (מספר מקרים) - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, ביום 10/1/2010 סמוך לשעה 21:00 הגיע הנאשם, שהוא תושב היישוב X, לבית הכנסת

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בישובו, שם פנה אליו אחד הנוכחים ושאל אותו "מה קורה", בתגובה ענה לו הנאשם "אתה רוצה לדבר איתי תעמוד בטור". **אזי הכה הנאשם את אותו מתלון בידו לפניו ובעט בו ברגלו במוחן.** כתוצאה מעשייו של הנאשם **נפלו משקפיו של המתלון ונשברו.** שווי המשקפים 300 ₪. המתלון נמלט מהמקום, הצעיק אדם נוספת בנ היישוב, ופנה למוקד 100 של המשטרה.

ה הנאשם פנה לאדם הנוסף ו אמר לו "צא מכאן", ומלא הגיב, **בעט בו בשוק ובמוחן.**

בהמשך, משפנה האיש לנאים ושאל אותו "מה קורה", ענה לו הנאשם כי **בא לו להרביץ, ושלח אגרוף למרכז פניו, ואולם הוא היזע את ראשו והאגרוף פגע בו ברקה.**

האיש יצא מבית הכנסת והintendent הילך אחריו ובעט בו **פעם נוספת במוחן.** בהמשך הנאשם ביקש ממנו סיגריה, זהה נתן לו. הנאשם המשיך לילכת אחריו ו אמר לו "**בא לי להרביץ עוד פעם,**" וכשסימם את הסיגריה **ניסה לבועט בו שוב**, אך לא הצליח כי האיש זאת, ואזיו חזר לכיוון בית הכנסת.

למוקם הגיעו משטרת, וה הנאשם סירב למסור לשוטר (שםו אחיעד) פרטים, קיליל אותו ו אמר לו **"שוטר מזדיין אני משthin עליך אם אתה רוצה לדבר איתי תעמוד בטור."** השוטר הודיעו לנאים כי הוא מעוכב, בתגובהו **ניסה הנאשם להשליך קנקן חלב לעברו.** בתגובהו אחיז השוטר בידי הנאשם וביקש ממנו להירגע, אך הוא המשיך **לקלל אותו ולהתנגד.** השוטר ריתק את הנאשם, אזק אותו והודיע לו כי הוא עצור, ובסיום שוטרת נוספת, הועבר בגין תחנת צפת, שם **המשיך להשתולל.**

השוטרים אחיעד וספי אליעזר תפסו את הנאשם וריטקו אותו לרצפה, בתגובהו **נשר הנאשם את אחיעד באכבע ובאגודל יד ימין וביד שמאל, לאחיעד נגרמו שריטות ביד ימין, וכן נשר הנאשם את ספי בידו השמאלית.**

למוקם הגיעו שני שוטרים נוספים על מנת לעזור ולהשתלט על הנאשם ולהרגיעו אך הוא **המשך להשתולל, לבועט ולהתנגד וכן ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים תוך שהוא ממשיכן לקלל עד אשר אזקנו אותו מאחוריו הגב.**

משהו בא הנאשם אל חדר החקירה, **בעט הנאשם בשולחן שהיה בחדר, השתולל והפיל את מסך המחשב על השולחן.**

2. ביום 20/4/20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו, כתוב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסuar שרות המבחן. עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש והוא "פתוחים".

חוות דעת פסיכיאטרית

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

3. לגבי הנאשם הווזמנה ונערכה חוות'D פסיכיאטרית, לאחר תקופת הסתכלות משמעותית.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 17/1/17, עליה כי הנאשם, צעיר בן 18, לא עבר פסיכיאטרי. צוין כי ידוע על שימוש קודם בחומרים פסיאקטיים ועל הסתמכויות פליליות מגיל עיר - התפרצויות למקומות מגורים וגןיבות, אלימות פיזית, קטטות ואיומים. צוין כי לדבריו, נוצר בהיותו קטן בגין תקיפה ואיומים, היה בפיקוח קצין המבחן בصفת והשתתף בקבוצה טיפולית למתבגרים אלימים.

במהלך הבדיקה הראשונה מיום 12/1/17 מתוקף צו בדיקה, לא הייתה עדות לכך קיום מצב פסיכוטי או הפרעה אקטיבית מאג'ורית ושיפותו של הנאשם הוגדר כשמור.

ה הנאשם התאשפז במחלקה פסיכיאטרית סגורה במסגרת צו הסתכלות מיום 17/1/18, ההערכה הייתה כי מדובר בנאשם בעל הפרעת אישיות אנטיסוציאלית עם קווים אימפלטיביים ונרציסיסטיים בולטים, עם שימוש לרעה בחומרים פסיאקטיים מסוימים. נמצא כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפשית קרונית.

עוד על פי חוות הדעת, לא נמצא עדות לכך שבת ביצוע העבירות היה שרוי הנאשם במצב פסיכוטי או פעיל מניעים פסיכוטיים. התנהגותו הייתה מאורגנת ומכוונת למטרותיו ועל כן נקבע כי הוא בר עונשין.

تسkieir שרות המבחן

4. על פי הتسkieir מיום 21/5/17, הנאשם בן 18, רווק, למד 10 שנים בתלמוד תורה במקום מגורי ולآخر مكان בישיבה ב X עקב רצונו לעזוב את הבית, שנה לאחר מכן עבר לישיבה בבית מאיר, למד פנימיה בטבריה במשך שנה וחצי ועזב את הלימודים בכיתה יא.

ה הנאשם היה אמור להתגייס לצה"ל במרץ 2017 (ואולם היה עצור בגין תיק זה)

ה הנאשם בן למשפחה חרדית, המונה זוג הורים וחמשה ילדים, ולאביו שלושה ילדים נוספים מנישואים קודמים.

ה הנאשם תiar סכוך מתמשך עם אביו, שהתקשה לדבריו להבין את צרכיו, אך ציין כי כיום מערכת היחסים ביניהם טוביה. שירות המבחן ציין כי בחקירה המעצר שנערכה לנאשם סיפר הנאשם על מערכת יחסים מורכבת עם אביו לאורך השנים ומסר שהוא מקרים בהם התקשה לקבל את יחסיו המאיים של אביו כלפי אמו והכה את אביו.

ה הנאשם דוחה לשירות המבחן על שימוש באלכוהול וסמים מגיל 16 בתדיות נמוכה ושלל התמכרות לחומרים ממכרים, דבר שנמצא כउומד בסתרה לדבריו לפיהם הוא היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות.

שירות המבחן מסר כי מודיע שנאסף לגבי הנאשם, עליה כי החל לשות אלכוהול בנסיבות חברתיות ובגיל 15 החל שימוש בగראס, חשיש וニיס גאי, וכי בשנה האחרונה השתמש באסיד וחשיש על בסיס קבוע.

בחקירה המעצר שלל הנאשם נזקקות לגמilia מסוימים או אלכוהול ולא ראה בעיתיות בשימוש בסמים בעtid.

עוד נמסר כי הנאשם נעדך הרשותות קודמות, אך מבירור שעשו מול שרות המבחן לנוער וממידע מחקירתה המuczער עליה כי בשנת 2015 הופנה הנאשם לשירות המבחן לנוער על רקע עבירות רכוש ואלימות אר התקיק נגדו נסגר. עוד נמסר כי הנאשם השתתף בקבוצות אלימות במסגרת שירות המבחן לנוער בצפת וביצע 20 שעות "של"צ" בפנימיה בה למד.

בהתייחסו לעבירות - הנאשם קיבל אחריות חלקית, תיאר באופן מצומצם את העבירות, לדבריו באותו יום בילה עם חבריו והיה נתן תת השפעת אלכוהול ועל כן לא שלט בעצמו ולא הבין את השלכות מעשי וחומרתם.

ה הנאשם מסר כי הייתה לו היכרות שטחית עם נפגעי העבירה בבית הכנסת, וכי השניים היו חברים של אביו. הנאשם שלל סכום מוקדים עם שני המתלוננים או תכנון לפגוע בהם. הנאשם מסר כי אין זכר לשם כניסה לבית הכנסת ומסר כי בתקופת ביצוע העבירות הרגיש ריקנות וחוסר משמעות לחיים.

עוד מסר הנאשם כי פגעה פיזית או מילולית רק בשוטר אחד (ולא בשניים כמויווחס לו), לאחר ולא אפשרו לו להיכנס לשירותם. הנאשם שלל כי נשר את השוטר ואת קר שבעט בו וצמצם את התנהגותו ה頓肯פנית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפחיתה מחשיבות מעשי ומהתנהגותו האלימה, תיאר את הפגיעה בשוטרים כתגובה קונקרטית למצב והתקשה להסביר מה עמד בסיס התנהלוותו כלפי נפגעי העבירה בבית הכנסת. הנאשם ייחס את האחריות למשעו לגורם חיוניים כגון השפעת אלכוהול וייחס השוטרים אלו.

עוד התרשם שירות המבחן כי בעת ביצוע העבירות فعل נאם באופן אימפליסיבי, תוקפני והתקשה לשלווט בדחיפוי.

שירות המבחן סבר כי הנאשם ממוקד בצריכו האישיים, וכי הוא התקשה לראות את הפגיעה אחר. בנוסף גילה הנאשם ציפייה לא להיענש על מעשו.

בשיחה עם שירות המבחן, טען הנאשם כי הוא הבין את משמעות התנהגותו האלימה, הביע חרטה וגילה ציפייה שיתחשבו במצבו הנוכחי, וכן הביע את רצונו לבנות אורח חיים חדש ולהתקרב לדת.

שירות המבחן התרשם בנוסף מיכולת נמוכה אצל הנאשם לאemptיה, ונמצא כי הוא לא הצליח להתבונן במסוכנות מעשי ובდפוסי ה頓肯פניות והמכשילים.

שירות המבחן העיריך כי התנהגותו ה頓肯פנית של הנאשם נובעת מדפוסי האימפליסיביים ומדפוסי ההתמכורותיים וכן מכךיו לחוות משמעות תפוקודית ושיכות.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה אצל הנאשם אך הוא גילה מודעות נמוכה למורכבות מצבו וモטיבציה נמוכה לעריכת שינוי בחיו וביטא אמביוולנטיות ביחס למוכנותו להציג להליך טיפול.

שירות המבחן העיריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגוות אלימה ו頓肯פנית בעtid היא גבוהה וכי בלי טיפול המותאם לצרכיו הייחודיים הנאשם עשוי להיות מעורב בפלילים בעtid.

שירות המבחן המליץ לדוחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך חדש זאת במידה ויביע הסכמה להפנימית

לטיפול במסגרת "בית שלמה", שהנה קהילתית בחלואה כפולה המשלבת התמכרות והפרעות נפשיות. צוין כי במידה והנאשם יסרב לדחיה ולשיולב בקהילה הטיפולית, לשורת המבחן לא תהיה אפשרות להמליץ על חלופות ענשיות אחרות או על שיקום כלשהו במסגרת הקהילתית העשויה להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעtid.

טיעוני הצדדים לעונש

במועד שנקבע לטיעונים לעונש, 24/5/17, ביקש הנאשם, באמצעותו בא כוחו, שלא לדחות את הישיבה לקבלת תסוקיר משלים. הנאשם הביע התנגדות להשתלב בקהילה הטיפולית, אך שלא נמצא טעם לעריכת תסוקיר משלים.

ביום 27/5/17 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם לסעיף 40 ג(א), ניתן לראות בעבירות שבוצעו אירוע אחד מתמשך. בהמשך, עמדה ב"כ המאשימה על חומרת העבירות שבוצעו ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען, על הנسبות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות העינוי, וטענה כי מתוך העונש ההולם הוא בין 24-10 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית.

ב"כ המאשימה עטרה להשיט על הנאשם עונש בחלוקת התחתון של המתחם, מאסר על תנאי מרתייע, פיצוי וקנס כספי.

ב"כ המאשימה צינה כי הנאשם נעצר ביום 17/1/10 ומazel הוא נמצא במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

טיעוני ב"כ הנאשם

6. ב"כ הנאשם ציין כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם ביום הולדתו ה-18, ואת עובדת היותו "בגיר קטין".

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכל העבירות, וטען כי מתוך העונש ההולם הוא בין מספר חודשים מאסר אשר יכולם להיות מרוצים בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשים מאסר בפועל, ביקש להסתפק בתוקפת מעצרו של הנאשם עד כה, ולהטיל עליו עונש צופה פנוי עתיד להרעתו, בנוסף ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהטלת פיצוי וקנס על הנאשם.

7. הנאם הביע צערו על כך שפגע בשלושה אנשים, אמר כי הבין את המסר שאסור לפגוע בבני אדם, והביע תקווה להיות "טוב יותר" בהמשך.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרי המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: העורך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוגעת ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

9. באשר לשאלת אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים - אצ"ן בעניין זה, כי מקובלת עלי עמדת הצדדים, לפיה בחינת הפרשה ב מבחני ההלכה שנקבעה בע"פ 4913/10 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14) מביאה למסקנה כי נכון היה להתיחס לכל העבירות כאירוע אחד מתמשך, ולקבוע מתחם ענישה כולל לכל העבירות והמעשים.

מתחם העונש ההולם

העריכים החברתיים שנפגעו

10. הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופו של האדם, על בטחונו, שלוחות נפשו ויכולתו לקיים שגרת חיים מבליל לחוש מאויים.

לגביו עבירות אלימות נגד שוטרים - אלה מגינות בנוספ' גם על הערכיהם של שמייה על הסדר הציבורי, בטחון הציבור על שלטונו החוקי והאמוניים על אכיפתו, יכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה ולא חש מפני פגעה בחייהם ובגופם.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 אמוןチャילד נגד מדינת ישראל, בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"**בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות**

פגיעה אונושה גם בערך החברתי הנודע לתפקיד התקין של השירות הציבורי(ראוי: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חוופים בצריח"- כמו שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיוודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגיים כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגיס כוחות גופו ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדת שעוניין לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבם שבו הפגיעה היא פגיעה קשה בלבתו."

11. מדובר בפרץ אלימות כלפי שני מתלוננים בבית הכנסת בישוב כפרי, ולאחריו אלימות מתמשכת כלפי שוטרים. התופעה המכורה של שימוש באלים על רקע של מה בכר התפשטה בחברה הישראלית, באופן מדאיג, החושף את אזרחיה לסכנה לפול ללא התרעה, כמו כאן, כקרבן לאלימותו של אחר.

ראו את הדברים שנאמרו בגנות האלים בע"פ 4173/07 פלוני נגד מדינת ישראל (19.08.07):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלים הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשות לצורכי מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במקרה הוא הטלת עונשים מرتיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלים לפטרון סכסיים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיוידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולהחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

12. בחינת האירוע המתמשך על פי נסיבותיו, מביאה למסקנה כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים באירוע זה הנה ביןוני. הנאשם תקף שני אנשים בבית הכנסת שלא כל סיבה נראית לעין.

נראה, על פי המתואר, כי הנאשם הגיע לבית הכנסת ביישובו, ביום שהנו יומ הולדתו ה-18, כשהוא מחרחרRib ומחפש מדון. הנאשם תקף אדם שנמצא במקומו, ללא כל מחłówות קודמת או סכטור, כתגובה לשאלת תמיימה שאותו אדם שאל אותו. הנאשם דבר בביטחון כלפי המתלוון הראשון אותו תקף, ככל הנראה אדם המבוגר ממנו משמעותית (שכן צוין כי האיש הנו חבר של אבי הנאשם), הלם בו ושביר את משקפיו. בהמשך תקף מתלוון שני, על רקע לא ברור. הנאשם הפיגן התנהגות תמורה וחירגה, בכר שהכריז במהלך האירוע: "**בא לי להרביץ**". בנוסך בולטת התנהגותו בחירגתה, בכר שבין מכחה למחלומה, ביקש וקיבל מאחד מנפגעי העבירה סיגירה ואף עישן אותה. ההתנהגות מאופיינת בקשיש שלוט על כס ולקים כללים חברתיים, והוא ניכרת במסוכנות בשל היותה בלתי צפואה ובלתי מוסברת. יחד עם זאת, לפחות יש לציין כי התנהגותו של הנאשם נעדרת סמנים של תכנון, אף לא של

אכזריות, והיא מסתמכת ברמת אלימות בלתי מחמירה, שכן לא נגרמו לאיש חבלות. בהמשך, לאחר שהמשטרה הגיעה, אף לאחר שעוכב והובא לחקירה בתחנת המשטרה, קילל הנאשם שוטרים ותקף אותם, השtolל והתנגד למעצרו. על אף ריבוי המעשים ומבליל להפחית מחומרת מעשו של הנאשם, שהגיעו לקיצוניות בכך שנשך שוטר, גם תקיפות השוטרים לא היו ברף חומרה גבוהה ולא נגרמו חבלות פיזיות חמורות לגוף.

13. נזקי מעשו של הנאשם מסתמכים בשירות המשקפיים למחלון הראשון, שריטות לאחד השוטרים ובנזקים כלליים שעוניים עול אותו חווים קורבנות אלימות המותקפים במפתיע.

הנאם ביצע את העבירות בגפו וחלקו היחסי בביבוען הוא ממשמעותי ובלתי.

כאמור, עובדות כתוב האישום לא מתארות התగורות כלשהי מצד שני המתפללים שגרמה לנאם להתרפץ לעברם ולתקוף אותם, וגם הנאשם בעצמו לא סיפק הסבר מדויק עשה את אשר עשה, וטען כי אין זוכר מדויק נכנס לבית הכנסת וכי שני המתפללים הם חבריו של אביו.

טען כי מעשו של הנאשם בוצעו ככל הנראה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, ביום הולדתו ה-18 ועל רקע תחושת ריקנות, כפי שתואר בתסaurus שירות המבחן.

את תקיפת השוטרים, ואת התנהגותו כלפים, הסביר הנאשם בכך שאלה לא אפשרו לו להיכנס לשירותים.

מצטירת תמונה של צער, שהנו למעשה עדין נער, אשר פועל באופן בלתי רצוני ומסכן את סביבתו. לא ב כדי הביאו נסיבות העבירה להליך הסתכלות ממושך יחסית לנאם, הליך שבסוףו נמצא, כאמור, כשיר לעמוד דין.

בהליך המעצר המקביל, שנשמע אף הוא בפני, נוצר הנאשם עד תום ההליכים, בהיעדר המלצה לחלופה קונקרטית, והוא עצור כעת ברכף מיום האירוע, תקופה המתקרבת לחמשה חודשיים.

בהמשך, נדרשה ונעשתה בדיקה מדוקדקת של שירות המבחן לאייתו מסגרת הולמת לנאם, ואכן, כפי שפורט, הנאשם נמצא זקוק לטיפול - אך ביקש שלא להמשיך ולבוחן עבורי קהילה טיפולית.

מдинיות הענישה

14. בהפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, קל וחומר בתקיפתם פיזית, ישנה חומרה יתרה. עונשיהם של המבצעים עבירות נגד שוטרים ראוי שישדרו מסר של הוקעה וסלידה מהဏגה מסווג זה, וזאת לשם הגנה על השוטרים במילוי תפקידם ובעבודתם.

עjon בפסקה העלה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשכת בניסיונו של כל מקרה ומקורה.

רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמן נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבוקש הוגש כתוב

אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפה והעלבת שוטר בעת מלאו תפקידו והתנגדות למצוור חוקי. בית המשפט השלים גזר עליו 6 חודשים מאסר לריצוי בדרכן של עבודות שירות ועונשים נלוויים.

.ב. רע"פ 1860/18 **נחמני נגד מדינת ישראל (14.06.07)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מלאו תפקידו. בית המשפט השלים גזר עליו 7 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שנגזר ומאסר על תנאי.

.ג. רע"פ 2065/14 **hammad abu Mdigim נגד מדינת ישראל (14.06.09)**, המבקש הודה והורשע בעבירה תקיפה של שוטר בעת מלאו תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשים מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בגין 6 חודשים במצטבר, כך שהה'כ ירצה המבקש 10 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

.ד. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הנסיבות, בעבירות העלבת עובד ציבור, תקיפה שוטר בעת מלאו תפקידו, הפרעה לשוטר במהלך תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנואה, וסירבה להזדהות בפניהם. כאשר השוטר ביקש לעכב אותה, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניהם. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגוף השוטר בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

.ה. רע"פ 2222/13 **דוד חייאשווili נגד מדינת ישראל**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מלאו תפקידו. זאת לאחר שסירב לצאת מהרכב בו נסע, על אף הביקשות החזרות ונשנות של השוטר, ואז כשיצא מהרכב, הצמיד את פניו אל פניו השוטר באופן מאיים, וכשנשאול על ידי השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באופן, בנוסף התנגד המבקש למצוור ונופף בידיו לכל עבר. מהתסוקיר עליה כי המבקש לא נטל אחריות על מעשיו וכן גם לגבי עבירות קודמות שביצע. בית המשפט גזר עליו 4 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחויז הקל בעונשו של המבקש והמיר את המאסר בעבודות שירות לצו של"צ בהיקף של 200 שעות והותיר את יתר ריבוי גזר הדין על כנמו.

.ו. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוזה נגד מדינת ישראל (14.01.13)**, המערעתה הודהה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מלאו תפקידו ובଉירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלים גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבנן וצו של"צ.

ז. ע"פ (מרכז) 15-03-1541 **רונית אברזל נגד מדינת ישראל (29.11.15)**, המערעתה הורשעה לאחר שמייעת ראיות בעבירות תקיפת שוטר בעת مليוי תפקידו והפרת הוראה חוקית כשהיא שיכורה. ונדרונה ל-4 חודשים מאסר בפועל, 4 חודשים מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בית המשפט המ徇די הורה כי המערעתה תרצה את המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

ח. ת"פ (רמלה) 12-10-2020 **מדינת ישראל נגד צח שגיא (05.02.15)**, הנאשם, נעדך עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו. בית המשפט גזר עליון 3 חודשים מאסר בפועל לריצו' בדרכ של עבודות שירות ו-4 חודשים מאסר על תנאי.

ט. ת"פ (ירושלים) 09/1281 **מדינת ישראל נגד בלאל עוווי ואח' (21.06.12)**, שלושה נאים הודיעו והורשו כදללים - הנאשם 1, הורשע בעבירות תקיפה שוטר וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט גזר עליון מאסר על תנאי. הנאשם 2 בעבירה של תקיפת שוטר בניסיבות מחמירויות ונאים 3 בעבירות תקיפת שוטר בניסיבות מחmirויות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט גזר על כל אחד מהם 6 חודשים מאסר לריצו' בדרכ של עבודות שירות.

15. במקורה זה, קדמו לעבירות שבוצעו לפני השוטרים מעשי התקיפה, ושבירת המשקפיים לפני שני המתלוננים תושבי היישוב. עבירות אלה, לו היו מבוצעות לבדן, היו מbasות מתוך ענישה שנע בין בגין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר בפועל.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחתם העונש ההולם לגבי כל העבירות בניסיבות ביצוען נע בין בגין מאסר קצר בפועל לבין מאסר יכול להיות מרוצה בדרכ של עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

16. עינתי בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ובפסקה אותה הגיש ונחתמי את תשומת ליבי אליה. הפסקה עסקה בתקיפת שוטרים יחד עם עבירות שונות, בבית המשפט הטילו עונשים מגוונים החל ממאסר על תנאי דרך מאסרים לריצו' בדרכ של עבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת, בהתאם לחומרת התקיפה וניסיבות המקשה.

מצאתי כי אותה פסקה תואמת את מתחתם העונש אותו קבעתי לעיל ועל כן אתחשב בה.

גזרת עונשו של הנאשם

17. בגזרת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקימויות נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, וב惟ד שהעונש שיקבע לא יחרוג מתחום העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם כאמור צער אשר מלאו לו 18 שנים ביום ביצוע העבירות. ב"כ הנאשם טען לגבי המושג "קטין בגין", כי בית המשפט העליון נתן את דעתו להשפעה רבת משקל, אשר גיל צער על סף הבגירות, ישפיע לעניין עונשה.

אכן, פסיקתו של ביהם"ש העליון קבעה כי גילו הצעיר של הנאשם ילקח בחשבון לעניין גזירת עונשו. נקבע כי עניין הגיל ישפיע על הצבת העונש **בתוך מתחם העונש** אך אין בעניין הגיל ובעובדת שמדובר בנאים שאר בಗרו כדי ליצור קטגוריה מיוחדת שיש בה כדי להשפיע על **קביעת מתחם העונש** (ראו לעניין זה את ע'פ 12/7781 פלוני נגד מדינת ישראל (החלטה מיום 13.06.13)).

הנאשם נעדר הרשותות קודמות, הודה בביצוע העבירות וחסר זמן שיפוטי.

הנאשם נטל אחראיות חלנית בלבד על מעשיו, צמצם ומצער מחומרתם, השלים את הסיבות לביצוע על גורמים חיוניים לו - היותו תחת השפעת אלכוהול וחסם של השוטרים כלפיו. בתסקיר נאמר כי הנאשם לא הביע אמפתיה כלפי נפגעי העבירה והתקשה לראות את הפגיעה שגרם להם וציפה לא לקבל עונש על מעשיו.

לצד הדברים אלה, יש לציין כי הנאשם הביע התנצלות על מעשיו, ואף הביע כוונה לשפר דרכיו.

לצד ההערכה המדיאגה, לפיה הנאשם אינו מודע לחומרת מעשיו וכי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד על ידו הינו גבוה, ניצבת העובדה לפיה מדובר בהסתבות ראשונה בהליך שיפוטי פלילי.

מחאות הדעת שנערכה במרכז הרפואי לבריאות הנפש עלה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות אנטיסוציאלית עם קווים אימפרטיביים אך אינו סובל ממחלה נפש קרונית.

עוד נמצא כי ברקע קיים שימוש בסמים שונים ושתיית אלכוהול.

שירות המבחן הציע לנאם אפיק רפואי ייחודי אפשרי, שהוא קהילה טיפולית המשלבת טיפול בהתמכרות יחד עם טיפול נפשי. הנאשם התנגד לטיפול זה, הביע אמביוולנטיות לגבי יכולתו להתגיים להליך זהה וצין בפני השירות המבחן כי אינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרות. לפיכך ביקש הנאשם לסיים את משפטו ללא המלצה.

למרבה הצער - כל מסגרת אחרת של טיפול שלא בקהילה טיפולית נוקשה וייחודית - לא הומלץ.

כאמור, עד כה התארך ההליך הפלילי, בין היתר בשל התקופה שנדרשה להכנותتفسרים, כדי חמישה חודשים, בהם מצוי הנאשם במעצר, שהוא מעצר ממושך, במיוחד לגבי צער בן 18 בלבד, בהסתבות ראשונה.

בהתחשב במתחם העונש שקבעתי לעיל, בגין הצעיר של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי, הודהתו ולקיטת האחריות על ידו - החלטתי להטיל עליו מאסר בפועל בהתאם קרובה למניין ימי מעצרו, כך שיושחרר בסמוך לאחר גזירת דין.

לא מצאתי סיכוי ממשי לכך שגדירת מאסר לתקופה קצרה נוספת עשויה להביא לשילובו של הנאשם במסגרת טיפולית בחסות שב"ס.

החלטתי לתת בכורה לעניין הגיל הצעיר והעבר הנקי, גם על חשבון אלמנט של הרחקה נוספת מהחברה.

אני סבורה כי המעצר והאישום לראשונה, ההרשעה והענישה המותנית - כל אלה יתכן ויHOWO לנאים גורם מרתייע בעתיד.

סוף דבר

18. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

- א. 5 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו מיום 10/1/17.
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופת של 3 שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע, או עבירה אלימה מסווג עוון או פשע, למעט עבירה אiomית.
- ג. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופת של 3 שנים מהיום מלעבור כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם.
- ד. פיצוי על סך 300 ₪, למר' א כ, עד תביעה מס' 9. הסכום ישולם לא יואר מיום 17.8.17. שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, יג סיון תשע"ז, 07 יוני 2017, במעמד הנוכחים.

החלטה

עמוד 12

ניתן עיקוב ביצוע לגבי השחרור ממאסר עד מחר - 13:00 שעה 8.6.17.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ז, 07/06/2017 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן , שופטת